

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118356396
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6118356396.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža, v spore žalobkyne T. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., S. 3, zastúpenej advokátom T. Borisom Čupkom, Advokátska kancelária v Banskej Bystrici, ul. 9. mája 3454/22, proti žalovanému: Fakultná nemocnica s poliklinikou F. D. Roosevelta Banská Bystrica, sídlom v Banskej Bystrici, Námestie L. Svobodu 1, IČO: 00 165 299, za účasti intervenienta na strane žalovaného: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, zastúpený Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s. r. o. so sídlom v Banskej Bystrici, Robotnícka 6, IČO: 36 868 299, o zaplatenie 16.933,50 EUR titulom náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 9C/83/2018-227 zo dňa 23. 10. 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného mení vo výroku o náhrade za bolesť (výrok I.) tak, že žalovanému ukladá povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 4.415,- EUR a vo výroku o náhrade sťaženia spoločenského uplatnenia (výrok III.) tak, že žalovanému ukladá povinnosť zaplatiť žalobkyni 5.630,- EUR, všetko do 3 dní;
v prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- II. Vo výroku o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- III. Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.
- IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanej Fakultnej nemocnici s poliklinikou F. D. Roosevelta Banská Bystrica (ďalej len „žalovaná“), povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom bolestného náhrady za bolesť vo výške 105 EUR žalobu zamietol (výrok II.). Ďalej žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom náhrady sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 8.109,- EUR do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok III.) a v prevyšujúcej časti požadovanej náhrady sťaženia spoločenského vo výške 4.054,50 EUR žalobu zamietol (výrok IV.).

2.1. Žalobkyni, ktorá vykonávala povolanie kaderničky, bol v roku 2015 diagnostikovaný syndróm karpálneho tunela (diagnóza G56). Dňa 06. 08. 2015 podstúpila v zdravotníckom zariadení L., s. r. o. prvú operáciu pravej ruky, kedy ju operoval L. N. U., U., ktorý navrhovateľke odporučil reoperáciu pravej ruky a operáciu ľavej ruky. Tieto nasledovné operácie boli vykonané v rovnakým operatérom L. N. U. v

zdravotníckom zariadení žalovanej. Reoperáciu pravej ruky uskutočnil dňa 06. 04. 2016 a prvú operáciu ľavej ruky uskutočnil dňa 03.05.2016.

2.2. Po uvedených operáciách, vykonaných v zdravotníckom zariadení žalovanej pretrvávali u žalobkyni diagnostikované problémy. Žalobkyňa nemohla vykonávať povolanie, nevedela udržať v ruke predmety, samostatne sa obliecť a obslužiť. Od apríla 2016 do novembra 2017 bola práceneschopná. Absolvovala vyšetrenia, ktoré ukázali výsledky horšie, ako boli pred operačným zákrokom a ošetrujúci lekár jej odporučil ísť na invalidný dôchodok.

2.3. Žalobkyňa vyhľadala lekársku pomoc, ktorá jej bola poskytnutá v Univerzitnej nemocnici Q., M. D., kde žalobkyňa podstúpila dňa 24. 11. 2016 operáciu pravej ruky a 16. 02. 2018 ľavej ruky. Tieto operácie vykonala L.. R. B.. Po operácii žalobkyňa dokázala pohnúť prstami, ruky nemala opuchnuté, čo sa jej po predošlých operáciách nestalo. Bolo jej však odporučené prestať vykonávať prácu kaderničky, ktorú dovtedy robila 25 rokov, aby sa jej zdravotný stav nezhoršil. Zamestnanie ukončila dohodou a zamestnala sa v práci. Aj z ďalšieho zamestnania musela odísť, pretože by musela robiť ťažšiu prácu. Nemohla prenášať tovar, doma sa jej bežne stávalo, že pustila vec z ruky.

3.1. Žalobou uplatnila nárok na náhradu škody na zdraví, ktorú utrpela v dôsledku nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti a to za bolesť vo výške 4.770,- EUR a za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 8.109,- EUR.

3.2. Žalovaná suma vychádzala zo znaleckého posudku znalca L.. A. J. č. X/XXXX zo dňa 11. 06. 2018, ktorým znalec žalobkyni ohodnotil bolestné v súvislosti s reoperáciou pravej ruky a operáciou ľavej ruky, ktoré boli vykonané v zdravotníckom zariadení žalovaného, celkovým počtom bodov 250, spolu so zvýšením o 50 %. Sťaženie spoločenského uplatnenia znalec hodnotil na 425 bodov.

3.3. Žalobkyňa požadovala, aby jej súd zvýšil náhradu o 50 % vzhľadom na jej súčasný zdravotný stav, ktorý jej neumožňuje vykonávať pôvodné zamestnanie, komplikácie pri liečbe a celkovú ujmu, ktorú utrpela v dôsledku nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti.

4.1. Žalobkyňa tvrdila, že škodu utrpela v príčinnej súvislosti s nesprávne poskytnutou zdravotnou starostlivosťou v zdravotníckom zariadení žalovanej, lebo v prípade správnej voľby liečebného zákroku by nebola nutná v poradí tretia operácia pravej ruky a reoperácia ľavej ruky a skrátilo by sa obdobie pociťovania bolesti. Poukázala na vyjadrenie L.. C. B., primára M. D., podľa ktorého jedine mikrochirurgické rozobratie nervu na jednotlivé fascikuly - vlákna, ktoré žalobkyňa podstúpila pri operačnom zákroku rúk v Q., umožňuje regeneráciu a reinerváciu tlakom poškodeného nervu, čo pri predošlých operáciách v zdravotníckom zariadení žalovanej nebolo vykonané. U žalobkyne by tak nedošlo k sťaženiu spoločenského uplatnenia, ktoré konštatoval predložený znalecký posudok. Výsledky šetrenia, ktoré vykonal Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou nemajú váhu znaleckého posudku. V prípade potreby žalobkyňa požadovala konfrontáciu zdravotníckych odborníkov, ktorí vec posudzovali.

4.2. Na pojednávaní žalobkyňa vypovedala o tom, ako sa odrazil jej zhoršený zdravotný stav po reoperácii pravej ruky a operácii ľavej ruky v zdravotníckom zariadení žalovanej v jej osobnom, súkromnom a pracovnom živote. Uviedla tiež, že v súvislosti s dĺžkou odpracovanej doby v zamestnaní, obdržala z titulu profesného odškodnenia kaderničky od zamestnávateľa finančné odškodnenie.

5.1. Žalovaná tvrdila, že v prípade žalobkyne boli vykonané všetky potrebné a nevyhnutné zdravotné úkony štandardným medicínskym spôsobom a lege artis a že prípadné zhoršenie zdravotného stavu po operácii môže byť vyvolané dispozíciou pacienta, dodržiavaním liečebného režimu, prípadne ďalšími okolnosťami.

5.2. Žalovaná namietala, že znalec stanovil moment vzniku nároku jednotne na rok 2018, pričom reoperácie pravej ruky a operácia ľavej ruky boli vykonané v roku 2016 a posledná operácia ľavej ruky bola vykonaná 16. 02. 2018. Zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia považovala žalovaná za neprimerané, komplikácie pri liečbe sú zohľadnené v hodnotení bolestného. Namietala tiež formálne nedostatky znaleckého posudku, ktorý predložila žalobkyňa.

5.3. Žalovaná predložila protokol Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý potvrdil, že zákroky boli vykonané technicky správne s využitím dostupných poznatkov, postupov a zásad.

5.4. Žalovaná uplatnila námietku premičania vo vzťahu k nárokom na bolestné.

6. Intervenient na strane žalovanej navrhol žalobu zamietnuť z dôvodu, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ohľadom postupu zamestnanca žalovanej non lege artis. Navrhol na zodpovedanie tejto otázky znalecké dokazovanie.

7.1. Okresný súd nevyhovел návrhu žalovanej na odročenie pojednávania, pretože o odročenie pojednávania požiadala týždeň pred pojednávaním z uvedením dôvodu, že v konaní chcela predložiť vlastný znalecký posudok, ktorého vypracovanie zadala znalcovi 08. 01. 2019. S poukazom na § 183 ods. 1 CSP okresný súd uviedol, že žalovaná bola povinná dôležitý dôvod odročenia pojednávania oznámiť bezodkladne. Podľa § 153 CSP súd nemusí prihliadnuť na prostriedky procesnej obrany žalovanej, ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Žalovaná mala o obsahu žaloby vedomosť od novembra 2018 a od januára 2019 tvrdila, že dá vyhotoviť vlastný znalecký posudok. Dôvody, pre ktoré znalec nevypracoval posudok pre žalovanú do pojednávania, neboli riadne špecifikované.

7.2. Okresný súd vyhlásil dokazovanie za skončené na pojednávaní 25. 09. 2019 a žalovaná predložila znalecký posudok dňa 21. 10. 2019.

7.3. Okresný súd z rovnakých dôvodov vzhľadom na sudcovskú koncentráciu konania nenariadil znalecké dokazovanie, ktoré navrhol intervenient až na pojednávaní vzhľadom na to, že ten do konania vstúpil 17. 01. 2019.

8.1. Sporným bolo preukázanie porušenia právnej povinnosti žalovanej, ktorú skutočnosť žalobkyňa preukazovala znaleckým posudkom č. X/XXXX vypracovaný znalcom L.. A. J. v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Neurochirurgia a vyjadrením L.. B., primára oddelenia chirurgie M. D..

8.2.1. Podľa znaleckého posudku L.. J., ktorý popísal syndróm karpálneho kanála, podstatou liečby je uvoľnenie nervu. Operácia umožňuje mechanickú dekompresiu nervu v mieste stlačenia. Väčšina chirurgov udáva v počiatočných obdobiach liečby úspešnosť 90 %. Rozšírený operačný výkon o mikroskopickú vnútornú neurolyzu je indikovaný u pacientov s recidívou po primárnej operácii alebo pri reoperácii pre zlé hojenie rany po prvej operácii. U žalobkyne došlo k zlepšeniu zdravotného stavu až po vykonaní vnútornej neurolyzy pre opakovaný ťažký stupeň kompresie nervu v karpálnom kanáli.

8.2.2. Znalec ďalej uviedol, že prvá operácia pravej ruky 06. 08. 2015 bola urobená štandardným postupom, ale keďže táto operácia nepriniesla želaný efekt, znamená to, že nebola vykonaná v dostatočnom rozsahu. Ak by žalovaná uskutočnila nasledujúce operácie v potrebnom rozsahu, nebolo by potrebné obe ruky reoperovať. Zdravotné komplikácie u žalobkyne si vyžiadali tretiu operáciu na pravej ruke a druhú operáciu na ľavej ruke, boli dôsledkom nedostatočne rozsiahlej dekompresie v karpálnom kanáli počas predošlých operácií. K nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti došlo v tom, že pri reoperácii pravej ruky nebol zvolený rozsiahlejší prístup, aby sa odstránil pretrvávajúci útlak nervu medianus, potvrdený EMG vyšetrením, aj klinicky - nedostatočným efektom prvej operácie. Ak operatér vedel, že efekt prvých dvoch operácií pravej ruky tým istým operačným postupom nebol dostatočný, mohol už pri prvej operácii ľavej ruky zvoliť rozsiahlejší prístup.

9.1. Žalovaná bola povinná preukázať existenciu takých okolností, z ktorých by bolo možné spoľahlivo vyvodit', že škode nemohla zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od nej objektívne požadovať. Týmto spôsobom však žalovaná neargumentovala. Namietala listinné dôkazy pripojené k žalobe a tvrdila, že tieto neriešili správnosť postupu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti, ale len výsledný zdravotný stav žalobkyne po zákroku.

9.2. Podľa okresného súdu z listinných dôkazov pripojených k žalobe jasne vyplývalo, že sa zaoberali správnosťou postupu pri vykonaní operácii žalovanou z hľadiska predchádzajúcej diagnostiky a výsledkov prvej operácie pravej ruky žalobkyne.

9.3. V liste L.. C. B., primára oddelenia chirurgie ruky Nemocnice D., ktorý bol adresovaný žalobkyni 28. 03. 2018 sa uvádza, že v operačných nálezoch zo dňa 24. 11. 2016 a 16. 02. 2018 je popísaný problém, pre ktorý bola robená reoperácia oboch rúk, že ligamentum carpi volare (=retinaculum) nebolo kompletne preťaté a nebola urobená neurolyza Nervus medianus. Deliberácia nervu neznamená jeho neurolyzu. Neurolyza je mikrochirurgické rozobratie nervu na jednotlivé vlákna, ktoré umožňuje regeneráciu a reinerváciu tlakom poškodeného nervu. Skutočnosť, že u žalobkyne obtiaže ustúpili svedčí o tom, že predošlé operácie boli urobené non lege artis (č. I. 41).

9.4. Znalec v doplnku znaleckého posudku, v odpovedi na 7. otázku uviedol, že reoperácia pravej ruky a operácia ľavej ruky nebola vykonaná žalovanou riadne s vynaložením dostatočnej odbornej starostlivosti v súlade s najnovšími poznatkami vedy, ani s vysokou mierou opatrnosti s ohľadom na doterajšiu liečbu pacientky. V odpovedi na 8. otázku znalec uviedol, že nesprávnosť postupu pri operáciách spočívala v tom, že operačný výkon nebol v dostatočnom rozsahu, aby došlo k uvoľneniu od nadmerného tlaku nervu medianus.

9.5. Znalec ďalej uviedol, že v dôsledku uvedeného nesprávneho postupu došlo k predĺženiu doby trvania bolesti a klinických príznakov, aj doby rekonvalescencie v prípade pravej ruky do 24. 11. 2016 a ľavej ruky do 16. 02. 2018, pričom v prípade správneho postupu k úplnej úľave od bolesti a čiastočnému obnoveniu citlivosti prstov mohlo dôjsť do 14 dní až jeden mesiac od operácie.

10.1. Pretože žalobkyňa navrhla konfrontáciu zdravotníckych odborníkov, ktorí vec posudzovali, okresný súd požiadal MUDr. G. F., neurochirurga a konzultanta Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý hodnotil na podnet žalobkyne zdravotnú starostlivosť poskytovanú žalovanou, aby sa písomne vyjadril k znaleckému posudku MUDr. A. J. a k písomnému stanovisku L.. C. B., primára oddelenia chirurgie M. D.. MUDr. F. v odpovedi pre súd trval na závere, že žalovaná poskytla žalobkyni zdravotnú starostlivosť správne, na základe dostupnej zdravotníckej dokumentácie.

10.2. Okresný súd neprihliadol na vyjadrenie MUDr. F. ani na spis Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako na také dôkazy, ktoré vyvracajú dôvodnosť žaloby. MUDr. F. svoj záver podložil len citáciou dokumentácie a odbornej literatúry a nevyjadril sa k správnosti operačného postupu žalovanej vzhľadom na dôkazy predložené žalobkyňou.

11.1. Predmetom sporu bol nárok žalobkyne na náhradu škody (nemajetkovej ujmy) titulom poškodenia zdravia, ktorá bola spôsobená zamestnancom žalovanej, ktorý uskutočnil reoperáciu pravej ruky a operáciu ľavej ruky dňa 06. 04. 2016 a 03. 05. 2016. Žalobkyňa tieto operácie a postup považovala za vykonané non lege artis v rozpore s § 4 ods. 3 zákona o zdravotnej starostlivosťi, pretože jej nebola zabezpečená včasná a účinná liečba pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

11.2. Okresný súd považoval základ nároku žalobkyne za preukázaný v tom, že žalovaná porušila povinnosť správne poskytnúť zdravotnú starostlivosť, postupovať štandardným diagnostickým a terapeutickým postupom, tzv. lege artis.

11.3. Žalobkyňa presvedčivým spôsobom preukázala, v čom spočívala nesprávnosť postupu lekárskeho zákroku žalovaného pri reoperácii pravej ruky a operácii ľavej ruky v roku 2016, kedy na základe všetkých vyšetrení bolo potrebné pristúpiť u žalobkyni k širšiemu rozsahu operačného zákroku, ktorý uskutočnila až L.. B., ktorej operačný postup popísal znalec v náleze a doplnku posudku. K správnosti operačného postupu L.. B. sa žalovaná nevyjadrila.

12. K vznesenej námietke premlčanie nároku okresný súd uviedol, že určenie výšky náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia bolo závislé od znaleckého posudku. Podľa ustálenej súdnej praxe nie je možné vychádzať z doby vyhotovenia znaleckého posudku, ale z doby, kedy sa zdravotný stav ustálil natoľko, aby bolo možné pristúpiť k vypracovaniu znaleckého posudku. Žaloba bola podaná na súde 26. 10. 2018 v rámci dvojročnej subjektívnej doby od operácie, ktorá sa uskutočnila 24. 11. 2016, na základe ktorej došlo u žalobkyni k odstráneniu ťažkostí, vrátane bolesti a trpnutia. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že po druhej operácii pravej ruky (06. 04. 2016) sa jej obrovský opuch zmenšil, ale bolesť neustúpila.

13. Žalobkyňa uplatnila bolestné podľa položky 232b - poranenie stredného nervu z dlhodobého útlaku vodivých vlákien vpravo a vľavo, ktoré znalec ohodnotil v oboch prípadoch 85 bodmi so zvýšením o 50 %, t. j. o 40 bodov a celkovým počtom bodov 250. Zo strany žalovanej nebolo namietané zaradenie ohodnocovanej položky, výška bodov, zvýšenie o 50 % z dôvodu nutnosti reoperácie.

14.1. Znalec vychádzal z hodnoty jedného bodu, ktorá bola určená za rok 2018 vo výške 19,08 EUR. Podľa bodu 9 znaleckého posudku, došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne pri pravej ruke 24. 11. 2017 a pri ľavej ruke 16. 02. 2018. Okresný súd prihliadol na obranu žalovanej, že pri hodnotení bolestného pravej ruky mala byť hodnota jedného bodu určená pre rok 2017 vo výške 18,24 EUR a z toho dôvodu žalobu v časti náhrady za bolesť v sume 105 EUR zamietol.

14.2. Okresný súd zvýšenie odškodnenia neprihliadol, pretože žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno pre priznanie tejto časti nároku. Jej hlavným dôvodom bolo tvrdenie, že nemôže vykonávať pôvodné zamestnanie kaderničky. Žalobkyňa uviedla, že od bývalého zamestnávateľa obdržala finančné plnenie z dôvodu odchodu po 25 rokoch zamestnania. Komplikácie pri liečbe nepredstavujú dôvod pre priznanie zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré má predstavovať následok v živote poškodeného do budúcnosti a má trvalý charakter. Žalobkyňa iné trvalé následky v osobnom, pracovnom živote netvrdila. Primerané zvýšenie v zmysle § 5 ods. 5 zák. č. 437/2004 Z. z. predpokladá existenciu skutočností umožňujúcich záver, že obmedzenie poškodeného nie je možné vyjadriť len základným odškodnením nemajetkovej ujmy za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre životné úkony a uspokojenie životných a

spoločenských potrieb poškodeného. Okresný súd prihladol na princíp proporcionality priznanej výšky náhrady a spôsobenou ujmu.

15. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 420, § 444, § 106 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 o zdravotnej starostlivosti, § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, 2, § 4 zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, § 153, § 183 CSP. Žalobkyni priznal podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania od žalovanej v rozsahu 100 %, lebo vo veľkej časti nároku, v ktorej žalobu zamietol, záviselo rozhodnutie od úvahy súdu.

16.1. Proti rozsudku podala včas odvolanie žalovaná, ktorá namietala nesprávny procesný postup okresného súdu, ktorý viedol k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces. Ďalej namietala, že okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy, ktoré boli potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a nesprávnosť skutkových zistení.

16.2. K procesnému postupu namietala, že okresný súd zabezpečil kópiu spisu z Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ale o vykonaní „písomnej konfrontácie“ stanoviska L.. C. B. zo dňa 18. 03. 2018 s odborným stanoviskom L.. G. F., odborníka Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou k poskytnutiu zdravotnej starostlivosti nemala žalovaná žiadnu vedomosť, lebo o uvedenom postupe súdu nebola informovaná. Znalec L.. J., ani L.. B. tiež neboli s vyjadrením L.. F. oboznámený a teda k reálnej konfrontácii nedošlo. Ak by mala žalovaná o uvedenom postupe súdu vedomosť, trvala by na vykonaní konfrontácie na pojednávaní, ako predpokladá § 199 ods. 2 CSP.

16.3. Pokiaľ ide o skutkové zistenia súdu pri hodnotení dôkazov, žalobkyňa vyjadrenie L.. F. nespochybnila, ani závery Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. L.. F. sa ako nezávislý konzultant nemohol vyjadriť k správnosti operačného postupu žalovanej, lebo bol vyzvaný, aby sa vyjadril k záverom znaleckého posudku a vyjadreniu L.. B..

16.4. Okresný súd vychádzal z toho, že včasné nepredloženie súkromného znaleckého posudku zaťažovalo žalovanú. Žalovaná dokazovanie ďalším znaleckým posudkom považovala za potrebné, lebo vyjadrenia jej vlastných odborných pracovníkov by boli spochybniteľné a znalecký posudok MUDr. J. nespĺňa stanovené náležitosti. Tento znalec len zosumarizoval neúplnú zdravotnú dokumentáciu a bez vlastného znaleckého skúmania nechal do úvahy, že žalobkyni bola v súvislosti s diagnózou karpálny tunel priznaná choroba z povolania. Znalec si nevyžiadal kompletnú zdravotnú dokumentáciu, nezaoberal sa dôvodmi, pre ktoré bola reoperácia ľavej ruky vykonaná až 16. 02. 2018, čo môže navodzovať, že reoperácia bola vykonaná pre navrátenie diagnózy, nie z dôvodu nesprávne vykonanej operácie ľavej ruky alebo pretrvávajúcich ťažkostí.

16.5. Pri vyčíslení bolestného bola stanovená hodnota bodu nesprávne. V znaleckom posudku L.. J. je uvedený dátum ustálenia zdravotného stavu u pravej ruky 24. 11. 2016 a nie 24. 11. 2017 a súd mal stanoviť hodnotu bodu pre rok 2016 vo výške 17,66 EUR, čo malo vplyv na stanovenie výšky bolestného.

16.6. Okresný súd sa v rozhodnutí nezaoberal správnosťou vyčíslenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorú žalovaná vo vyjadrení k žalobe namietala. Okresný súd mal vychádzať pri pravej ruke z hodnoty jedného bodu pre rok 2016 vo výške 17,66 EUR. V súvislosti s priznaním choroby z povolania žalobkyni, podľa jej vyjadrenia na pojednávaní, mal súd vziať do úvahy právnu úpravu § 10 ods. 6 zák. č. 437/2004 Z. z, podľa ktorej nesmie pri hodnotení sťaženia spoločenského uplatnenia počet bodov prekročiť tri štvrtiny ustanovenej sadzby.

16.7. Z uvedených dôvodov žalovaná navrhla rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

16.8. Žalovaná v replike na vyjadrenie žalobkyne poukázala na dôvody odvolania a stotožnila sa s vyjadrením intervenienta. Intervenient na strane žalovanej nemal dôvod skôr podať návrh na znalecké dokazovanie, lebo mal vedomosť, že žalovaná zadala objednávku na vypracovanie znaleckého posudku.

17.1. Intervenient na strane žalovanej sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil s dôvodmi odvolania, ktoré uviedla žalovaná a navrhol, aby odvolací súd rozhodol v súlade s odvolacím návrhom. Okresný súd nehodnotil dôkaz protokol Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorým žalovaná preukazovala, že žalobkyni bola poskytnutá zdravotná starostlivosť lege artis. Nevysporiadal sa s argumentáciou žalovanej, ktorou namietala dôkazy predložené žalobkyňou. Nebolo preukázané, že by žalovaná zavinila oneskorené zabezpečenie dôkazu súkromného znaleckého posudku. Okresný súd mal vedomosť, že žalovaná mieni taký dôkaz v konaní predložiť a mal jej to umožniť. Intervenient nemal pred pojednávaním vedomosť, ako súd vyhodnotí sporné skutočnosti, či a ako vykoná navrhnuté dôkazy.

Okresný súd nezohľadnil skutočnosť, že žalobkyňa bola v minulosti priznaná choroba z povolania a priznal náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia prevyšujúcu tri štvrtiny ustanovenej sadzby.

17.2. Popri tom, že základ nároku nie je daný, intervenient poukázal na skutočnosť, že pri určení istiny okresný súd aplikoval nesprávnu sadzbu náhrady za jeden bod. V danom prípade je rozhodujúcim momentom čas, kedy došlo k porušeniu povinnosti, v dôsledku ktorej vznikla škoda. Keďže oba lekárske operačné zákroky na pravej aj ľavej ruke boli vykonané v roku 2016, okresný súd mal použiť sadzbu 17,66 EUR a žalobkyňa mohol priznať za bolesť maximálne sumu 4. 415 EUR a za sťaženie spoločenského uplatnenia maximálne sumu 5.630 EUR. Na podporu svojich tvrdení intervenient na pojednávaní uvádzal uznesenie Najvyššieho súdu SR 4MCdo 19/2011.

17.3. V replike na vyjadrenie žalobkyne uviedol, že len žalobkyňa selektívne sumarizuje svoje tvrdenia a vlastné domnienky, z jej tvrdení nemožno nadobudnúť presvedčenie o čo i len čiastočnej dôvodnosti nároku.

18.1. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že navrhla dôkaz konfrontáciou znalca prizvaného Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, aby boli na odbornej úrovni konfrontované odborné názory. Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou nenahrádza znalecký posudok, je len ďalším dôkazom, nie dôkazom toho, že nárok nie je dôvodný. Stanovisko L.. F. odpovedalo iba na otázku správnosti operatérského zákroku, ale nedáva odpoveď, či bol operatérsky zákrok na pracovisku žalovanej najvhodnejším s ohľadom na zdravotný stav žalobkyne a potrebám pre dosiahnutie želaného výsledku. Uvedené stanovisko sa nevenuje špecifickým otázkam posudzovaného prípadu.

18.2. Žalovaná hodnotí znalecký posudok na základe vlastných domnienok a vytrhnutí z kontextu. Znalec mal k vypracovaniu posudku kompletnú zdravotnú dokumentáciu. Z dôvodu pasivity žalovanej a intervenienta súd nemal možnosť hodnotiť rovnocenný dôkaz, ktorý by spochybňoval predložená znalecký posudok. S. podsúva domnienku, že dôvodom reoperácie ľavej ruky bola recidíva a nie nesprávne poskytnutie zdravotnej starostlivosti. Takúto obranu vyvracia písomné stanovisko MUDr. B..

19. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolania žalovanej na pojednávaní (§ 385 ods. 1 CSP), na ktorom zopakoval dokazovanie a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

20.1. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, sporný operačný zákrok, ktorý namietala žalobkyňa, nezhoršil jej zdravotný stav po operácii a diagnóza, ktorá bola dôvodom operácie, už existovala a vyplývala zo zdravotného stavu žalobkyne pred operáciou. V predloženej zdravotnej dokumentácii je záznam L.. R., že žalobkyňa dostala profesijné odškodnenie a žalobkyňa potvrdila, že jej bolo poskytnuté zamestnávateľom odškodnenie. Z uvedeného žalovaná vyvodzuje, že žalobkyňa trpela chorobou z povolania, čo má vplyv na výšku uplatneného plnenia. Žalobkyňa predložila znalecký posudok, v ktorom znalec konštatuje, že došlo k predĺženiu bolesti do roku 2018. Žalovaná spochybňuje príčinnú súvislosť medzi operáciami a reoperáciami, keďže bolesť podľa znalca trvala dlhšie. Recidívu konštatoval znalec v odpovedi č. 6 a na recidívu možno usudzovať aj z toho, že reoperácia ľavej ruky bola vykonaná až v roku 2018. Súkromný znalecký posudok, na ktorý okresný súd neprihliadol, mohla žalovaná nechať vyhotoviť až po začatí súdneho konania.

20.2. Právny zástupca intervenienta na strane žalovanej navrhol žalobu zamietnuť, pretože žalobný nárok nebol preukázaný. Poukázal na protokol Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a znalecký posudok č. X/XXXX L.. Q., ktorý do konania predložila žalovaná. Uviedol, že okresný súd sa nevysporiadal s jeho návrhom vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru neurológia.

20.3. Právny zástupca žalobkyne uviedol, že žalovaná robí závery na podkladoch, ktoré neboli vzhľadom na sudcovskú koncentráciu konania na súde prvej inštancie včas predložené. Znalecký posudok, ktorý predložila žalobkyňa konštatuje, že sporný výkon v zariadení žalovanej nebol vykonaný lege artis a mala byť použitá forma operácie, ktorú žalobkyňa následne podstúpila v Q.. Pri bodovom hodnotení uplatnenej náhrady žalobkyňa vychádzala zo znaleckého posudku. Znalec zhodnotil, kedy bol zdravotný stav žalobkyne ustálený vzhľadom na poskytnutú zdravotnú starostlivosť.

21.1. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za

škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

21.2. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, bolesť je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov.

Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z. z. sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len „následok“).

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 437/2004 Z. z. náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

Podľa § 5 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z. z. ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

21.3. Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti, zdravotná starostlivosť sa poskytuje vo vzťahu k chorobe určenej zdravotníckym pracovníkom.

Podľa § 4 ods. 3, veta druhá, zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými postupmi na výkon prevencie, štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu pacienta.

22.1. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na skutkovom zistení, že žalobkyňa podstúpila u žalovanej reoperáciu pravej ruky dňa 06. 04. 2016 a dňa 03. 05. 2016 operáciu ľavej ruky, ktoré boli vykonané v rozpore s § 4 ods. 3 zákona o zdravotnej starostlivosti, pretože žalobkyni nebola zabezpečená včasná a účinná liečba pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy. Žalovaná porušila povinnosť správne poskytnúť zdravotnú starostlivosť, postupovať štandardným diagnostickým a terapeutickým postupom, tzv. lege artis. Pre preukázané trvajúce závažné zdravotné komplikácie u žalobkyne, vyžadovali tretiu operáciu na pravej ruke a druhú operáciu na ľavej ruke, pričom na základe týchto následných operácií a znaleckého dokazovania bolo zistené, že pochybenie žalovanej spočívalo v nedostatočne rozsiahlej dekompresie v karpálnom kanáli počas predošlých operácií.

22.2. K nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti došlo v tom, že pri reoperácii pravej ruky nebol zvolený rozsiahlejší prístup, aby sa odstránil pretrvávajúci útlak nervu medianus, potvrdený EMG vyšetrením, aj klinicky - nedostatočným efektom prvej operácie. Podľa znalca väčšina chirurgov udáva v počiatočných obdobiach liečby úspešnosť 90 %.

23.1. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym záverom okresného súdu, že bola naplnená podmienka porušenia právnej povinnosti žalovanej poskytnúť žalobkyni zdravotnú starostlivosť správne, vo vzťahu k chorobe určenej zdravotníckym pracovníkom, podľa § 4 ods. 2, ods. 3 zák. č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti.

23.2. Žalovaná nepreukázala existenciu takých okolností podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, z ktorých by bolo možné spoľahlivo vyvodiť, že škode nemohla zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré bolo možné od nej objektívne požadovať. Zistenie konštatované v znaleckom posudku, že u žalobkyne došlo k zlepšeniu zdravotného stavu až po vykonaní vnútornej neurolyzy pre opakovaný ťažký stupeň kompresie nervu v karpálnom kanáli, preukazuje príčinnú súvislosť medzi nesprávne poskytnutou zdravotnou starostlivosťou žalovanej a škodou na zdraví žalobkyne a nie to, že by žalobkyňa nevyhľadala lekársku pomoc v počiatočnom štádiu choroby, resp. že na individuálne komplikácie .

24.1. Záver o tom, či žalovaná postupovala alebo nepostupovala v súlade s dostupnými poznatkami lekárskej vedy, je záverom právnym a posúdenie tejto otázky je vo výlučnej kompetencii súdu, nie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou alebo znalca. Znalecký posudok bol však skutkovým podkladom pre posúdenie veci.

24.2. Okresný súd sa o všetkých, včas predloženými dôkazmi, ktoré na podporu svojich tvrdení predložili strany sporu zaoberal a tieto vyhodnotil. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie má za to, že žalobkyňa základ nároku preukázala. Okresný súd vyhodnotil dôkazy, ktoré žalovaná vecne nespochybnila. Odvolací súd nenašiel ani dôvody, spochybňujúce uplatnenie sudcovskej koncentrácie konania na súde prvej inštancie.

25.1. Žalovaná namietala skutkové zistenia vzhľadom na listinné dôkazy pripojené k žalobe a tvrdila, že tieto neriešili správnosť postupu pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti, ale len výsledný zdravotný stav žalobkyne po zákroku. Žalovaná sa bránila tým, že jej zdravotnícky pracovník postupoval štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu žalovanej.

25.2. Obrana žalovanej bol založená iba na tvrdení, že žalobkyňa nepreukázala subjektívne zavinenie žalovanej, ale tieto tvrdenia nepreukázala. Nezabavila sa tak zodpovednosťou za preukázanú škodu na zdraví žalobkyne, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s operačnými krokmi v zdravotníckom zariadení žalovanej. Žalovaná nepredložila žiadny dôkaz o tom, že zhoršenie zdravotného stavu žalobkyne po vykonaných operáciách, vyžadujúcich reoperácie, bolo spôsobené individuálnym stavom alebo nedisciplinovanosťou žalobkyne. Žalovaná neuviedla dôvody, pre ktoré nevykonala operačný krok spôsobom, ako mal byť podľa záverov znalca vykonaný, a ktorý bol v potrebnom rozsahu vykonaný až v zdravotníckom zariadení M. v D., ktoré vo vzťahu k určenej chorobe použilo štandardný postup podľa súčasných poznatkov lekárskej vedy.

25.3. Na vyvinenie sa žalovanej nestačilo iba tvrdenie, že bol dodržaný štandardný postup, ale potrebné bolo preukázať, že príčinou zhoršenia zdravotného stavu a nasledujúcich operácií, liečiacich a odstraňujúcich tú istú chorobu/diagnózu žalobkyne nebol samotný medicínsky zákrok (zdravotná starostlivosť) žalovanej, ale individuálna dispozícia a zdravotný stav žalobkyne. Žalovaná neuviedla, prečo nevykonala sporné operácie, uskutočnené v roku 2016 v potrebnom väčšom rozsahu.

26.1. Nebolo sporné, že zdravotná starostlivosť bola poskytovaná žalobkyňi v zdravotníckom zariadení žalovanej, po ktorých nedošlo k zlepšeniu zdravotného stavu žalobkyne a zdravotná starostlivosť vo vzťahu určenej chorobe karpálneho kanála musela byť poskytovaná žalobkyňi v zdravotníckom zariadení Nemocnice D.. Znalec posudzoval zdravotnú dokumentáciu žalobkyne a konštatoval, že účinná liečba bola žalobkyňi poskytnutá až v Nemocnici D..

26.2. Znalec konštatoval, že v prípade správneho postupu k úplnej úľave od bolesti a čiastočnému obnoveniu citlivosti prstov mohlo dôjsť do 14 dní až jeden mesiac od operácie a ďalej, že operatér žalovanej vedel, že efekt prvých dvoch operácií pravej ruky tým istým operačným postupom nebol dostatočný, preto mohol už pri prvej operácii ľavej ruky zvoliť rozsiahlejší prístup.

26.3. Pri posúdení zodpovednosti za škodu na zdraví žalobkyne okresný aj odvolací súd prihliadol na výsledky operácií, ktoré v posudzovanej veci bolo možné porovnať. Porušenie pravidla „operáciou neuškodí, zdravotný stav pacienta nezhoršíť“ bolo preukázané tým, že žalobkyňa podstúpila úspešnú reoperáciu v Nemocnici v D..

27. Odvolací súd hodnotením znaleckého posudku a ďalších odborných vyjadrení mal preukázané, že žalobkyňi nebola spornými operáciami v roku XXXX zabezpečená včasná a účinná liečba pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy. Ak poznatky lekárskej vedy umožňovali na základe určenej diagnózy zdravotnícky výkon, ako uskutočnil zamestnanec žalovanej, ale vzhľadom na klinický stav žalobkyne po operácii pravej ruky umožňoval aj operáciu, ktorú uskutočnilo zdravotnícke zariadenie Nemocnice D., kedy po tretej reoperácii pravej ruky a reoperácii ľavej ruky došlo k zlepšeniu a k náprave zdravotného stavu, potom možno mať za preukázané a pričítať nedbanlivostné zavinenie žalovanej, ktorej pracovník (operatér) nezvolil správny a žalobkyňi prospešný zdravotnícky výkon. Na svoju obranu žalovaná neuviedla žiadne dôvody, prečo sa spoliehala na to, že postačovali operačné postupy a výkony, ktoré uskutočnil jej zamestnanec, hoci žalobkyňa uvádzala pretrvávajúce problémy, ktoré boli objektívne zistené klinickými príznakmi, vyšetreniami a diagnostikou.

28. Pokiaľ žalovaná namietala, že medzi znalcom L.. J., ani medzi L.. B. a MUDr. F., ktorí k veci poskytli svoje odborné vyjadrenia k reálnej konfrontácii nedošlo, odvolací súd uvádza, že jednotlivé vykonané

dôkazy okresný súd podrobil hodnoteniu individuálne aj vo vzájomnej súvislosti. Okresný súd nebol povinný nahradiť procesnú iniciatívu žalovanej. Vyžiadanie vyjadrenia od L. G. F. vyplývalo z návrhu žalobkyne, a tá voči tomuto postupu súdu nenamietala. Navyše nejde o osoby laických svedkov, ale odborníkov, ktorí sa vyjadrovali k správnosti liečby, resp. správnosti tej ktorej operácie.

29. Žalovaná tiež nepreukázala, že žalobkyni bola v minulosti priznaná choroba z povolania a z toho dôvodu súd nemal priznať náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia prevyšujúcu tri štvrtiny ustanovenej sadzby. V správe z elektromyografického vyšetrenia z 08. 01. 2018 (č. I. 32), ktorú vyhotovila L. R., sa konštatujú vykonané operácie žalobkyne T. L. na základe diagnózy syndromu karpálneho kanála. V texte uvedenej správy sa uvádza, že žalobkyni bolo v roku 2017 „priznané profesné poškodenie“. Uvedenou vetou ale nebolo preukázané tvrdenie žalovanej o chorobe z povolania. Žalovaná nepreukázala, že záznam lekára, ktorý uvádzal priznané profesijné poškodenie preukazuje zmeny zdravotného stavu, ktoré žalobkyňa získala výkonom svojho zamestnania. V tom smere žalovaná nenavrhol ďalšie dokazovanie. Z vyjadrenia žalobkyne na pojednávaní (str. 4 zápisnice o pojednávaní, č. I. 184) vyplývalo, že nešlo o finančnú kompenzáciu za chorobu z povolania, ale o jednorazový benefit zamestnávateľa pri skončení pracovného pomeru, zohľadňujúci odpracovaných 25 rokov v zamestnaní žalobkyne ako kaderničky, čo nemá vplyv na posúdenie vecí.

30. 1. Zmyslom nároku na vyplatenie bolestného je peňažné odškodnenie fyzickej bolesti. Peňažné odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia vyjadruje stratu životných príležitostí.

30.2. Žalobkyňa preukázala znaleckým posudkom MUDr. J. hodnotu svojej bolesti, ktorú utrpela nesprávnymi operáciami žalovaného, ktorých cieľom bolo liečiť diagnózu syndrómu karpálneho tunela. Rovnako žalobkyňa preukázala, že požaduje náhradu hodnoty sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorá sa poskytuje jednorazovo a má zodpovedať povahe následkov sporných operácií. Sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje v rozsahu, v akom boli obmedzené možnosti žalobkyne vzhľadom na jej uplatniť sa v osobnom živote a v spoločnosti.

31. 1. Odvolanie bolo čiastočne dôvodné pokiaľ ide o stanovenie výšky poskytnutého peňažného plnenia z oboch uplatnených nárokov. Okresný súd nesprávne posudzoval záver znalca, ktorý konštatoval, že došlo k predĺženiu doby trvania bolesti a klinických príznakov, aj doby rekonvalescencie v prípade pravej ruky do 24. 11. 2016 a ľavej ruky do 16. 02. 2018. Okresný súd sa dopustila aj zrejmej nesprávnosti, že k ustáleniu zdravotného stavu pri pravej ruke došlo k 24. 11. 2017, keď na inom mieste odôvodnenia správne uvádzal dátum operácie 24. 11. 2016.

31.2. Okresný súd žalobu síce čiastočne zamietol (výroky II. a IV.), ale dôvodnosť odvolania žalovanej spočíva v tom, že pre posúdenie hodnoty bodu je rozhodujúcim čas, kedy došlo k porušeniu povinnosti, v dôsledku ktorej vznikla škoda (nemajetková ujma) na zdraví. Základ žalobného nároku je postavený na nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti v roku 2016, ktorá bola v príčinnej súvislosti s požadovanou náhradou/škodou a nie tom, či a kedy bola vykonaná následná úspešná reoperácia, ktorá napravila predošlé pochybenie žalovanej. V tom smere odvolací súd zhodne s tvrdením intervenienta na strane žalovanej odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 MCdo/19/2011 z 25. 10. 2012.

31.3. Pre posúdenie vecí nebola rozhodujúca ani dĺžka práceneschopnosti žalobkyne ani preukázanie tvrdenia, že žalobkyňa musela odísť aj z ďalšieho zamestnania, pretože nemohla robiť ťažšiu prácu, nemohla prenášať tovar a že sa doma nemohla sama ani obslúžiť, pretože sa jej bežne stávalo, že pustila vec z ruky.

32. Keďže oba sporné operačné zákroky na pravej aj ľavej ruke boli vykonané v roku 2016, odvolací súd napravil pochybenie okresného súdu a pri stanovení výšku náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vychádzal z hodnoty bodu 17,66 EUR, ktorá bola určená opatrením ministerstva zdravotníctva, č. 36/2016 Z. z. Z toho dôvodu odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade za bolesť (výrok I.) tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 4.415,- EUR a vo výroku o náhrade sťaženia spoločenského uplatnenia (výrok III.) tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 5.630,- EUR, všetko do 3 dní a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

33. Proti rozsudku ktorým okresný súd žalobu zamietol v časti náhrady za bolesť v sume 105 EUR aj v časti zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia (vo výške 4.054,50 EUR) nebolo podané odvolanie a v tejto časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý .

34. Okresný súd dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, že žalobca preukázal škodovú udalosť a že náhradu za škodu na zdraví je povinný zaplatiť žalovaný. Z toho istého dôvodu odvolací súd potvrdil aj súvisiaci výrok o povinnosti žalovaného nahradiť žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP trovy konania na súde prvej inštancie., lebo v zamietajúcej časti žaloby záviselo rozhodnutie na úvahe súdu.

35. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. V odvolacom konaní nebola úspešná žiadna strana sporu a z toho dôvodu krajský súd žalobcovi, ani žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Pre intervenienta na strane žalovanej je záväzný výrok rozhodnutia vo veci samej aj výrok o trovách tej strany sporu, na podporu ktorej do konania vstúpil.

36. Rozhodnutie bol v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).